

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvtarom-
dájának” címzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Kecskemét, 1879. aug. 9.

A pályázat a megüresedett tanítói állomásokra ki van hirdetve s nem kételkedünk, miszerint a leszállított fizetés mellett is fognak nemcsak helybeliek, de távoli vidékbeliek is és pedig igen nagy számban a tanítói állomás elnyeréseért pályázni, mert a tanítói pálya is a mindig nagyobb és nagyobb mérvben ujonnan szervezett népiskolák folytán — hivatatólag intett a fiatal nemzedék felé, kilátást nyújtván a tanítói pályához szükségessé vált tanulmányok befejezése után rövid idő alatt állást nyerhetni.

E pályán is azomban túltömöttség észlelhető s épen ez a körülmény az, mely azon meggyőződést érleli meg bennünk, hogy az 500 frtra leszállított tanítói fizetés mellett is lesz elég teljesen qualificált pályázó s a tanítókat választó községi iskolaszék válogathatni fog a jók között s nem kételkedünk benne, hogy a községi iskolaszék a jók közül iparkodni fog a legjobbakat kiválasztani.

Mindazonáltal nem tartjuk fölöslegesnek egyetmást e tárgyban elmondani.

Sokszor megpendített már az eszme, hogy a tanító ügybuzgósága fizetésemelés s hasonlóak által necsak folytonos éberségben tartassék, hanem fejlesztessék is s mi részünkről az eszmét a népnevelés érdekében is a legmelegebben pártoljuk s elismerjük, hogy mi sem lehet a tanító ügybuzgóságának nagyobb sarkantyú, mint a kilátás kedvezőbb anyagi helyzetre. E szempont azonban a községi iskolaszék által nem lett teljesen méltányolva. A községi iskolaszék a tanítóknak működésük idejéhez képest fokozódó fizetést sürgeti s míg itt ez irányban már egyes alkalmazva levő tanítóinknak meleg barátságáról tesz tanúságot, addig mostohaként bánik el ugyancsak az alkalmazva levő pusztai tanítók irányában.

A szokásos pályázat évenként a megüresedett tanítói állomásokra meghirdettetik s mikor választásra kerül a sor, mindig mellőztetnek pusztai tanítóink. Miért? mert azon előítélet érlelődött meg, hogy a pusztai tanító nem annyira qualificált, nincs meg benne a kellő gyakorlati jártasság s nincs meg benne a kellő mérvű társadalmi ildom. De ha nem qualificált, mért választatott meg pusztai tanítónak?

Előítéletesnek — mely teljesen jogosulatlan — tartjuk azok nézetét, a kik alacsonyabb niveaura akarják degradálni a pusztai tanítók képességét csupán azért, mert a sors egy időre pusztai tanítónak tette. Vannak nekünk pusztai tanítóink, a kik a formai qualificatiót teljesen bírják és e mellett több évi sikeres eredményt képesek felmutatni s ha ez eredmény nem mérkőzik és a városban alkalmazott tanítók által producált eredménnyel, ennek oka bizonyára legtöbb esetben nem a tanítóban, hanem a pusztai viszonyokban keresendő.

Ha most már megvan a formai quali-

ficatiója s több évi sikeres tanítást képes felmutatni, mért nem ad a községi iskolaszék előnyt a pályázatnál? Mert nélkülözik a kellő mérvű társadalmi ildomot. Szegény pusztai tanító, ki talán a uép alsóbb rétegeiből való vagy, csiszolj le magadról minden szegletességet, még azt is, melyet a folytonos érintkezés pusztai emberekkel reád rakott, akkor leszesz csak qualificált, akkor oldhatod csak meg feladatodat mint városi tanító!

De itt az ideje, hogy ily előítéletek leküzdessenek, az igazság hangos követelése, hogy a pusztai tanító ha megvan a formai qualificatiója, ha mint tanító ügybuzgó és lelkiismeretes, előnyben részesíttessék. Csak egypár példa kell arra, hogy az iskolaszék szívesen behozza a pusztáról a képesített s ügybuzgóságot kifejtő tanítóinkat, a pusztai tanítók azontúl kiszámíthatatlanul nagyobb önfeláldozással, ügyszetettel fognak feladatuk megoldásában eljárni.

Jelentés

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1879. évi július hó 23., 24. és 25-én tartott rendes közgyűléséről.

(Vége.)

p) Hévízi János és Szabó Mihály ügye a tanács határozata szerint intéztetett el.

Fazekas Mihály juhait szájbér fizetés nélkül legeltetvén, háromszoros szájbérfizetésre ítéltetik.

A tizedesek folyamodványa, melyben fizetésfelemelést kérnek, elutasítatik, valamint az ág. egyház folyamodványa is, melyben a tégladézsma elengedését kéri.

q) Nagy derűtség között olvastatott fel Laczkó János polgártársunk sajtáságosan fogalmazott kérvénye, melyben a vásárálláson putri helyért folyamodik, de e nagy derűtség sem volt képes a város atyáit arra indítani, hogy kérését teljesítsék, pedig mindig a hét hónapos kicsiny könyörgött benne legfőképen.

r) Schmidt Jakab piacbérlőre kirótt adóhátalék fele elengedtett.

s) Olvastatott a különböző alapok folyó 1879. évi költségelirányzata, melyből kitűnt, hogy a törlesztési alapnak van 66,566 frt 61 kr. bevétele, és 44,107 frt kiadása; az iskolai alapnak 47,995 frt 68 kr. bevétele, 52,966 frt kiadása; kórház-alapnak 4198 frt 10 bevétele, 3536 frt 75 kr. kiadása; a cseléd-alapnak van 79 frt 60 kr. tőkéje, kiadása nincs; a városház építésnek van 13,929 frt 29 kr. tőkéje, 2502 frt 87 kr. kiadása; a honvéd-alapnak van 134 frt 2 kr. tőkéje, kiadása nincs; az óvoda-alapnak van 884 frt 74 kr. tőkéje, kiadása nincs; az iskola építési alapnak van 37,936 frt alapja, kiadása nincs; az árvaház-nak van 478 frt 88 kr. tőkéje, kiadása nincs.

Ezen elirányzatnál a legsajtáságosabb jelenség az volt, hogy majd mindenik alap vagyónánál első sorban az olvastatik, hogy tartozik neki a városi pénztár ennyi meg ennyi ezer forinttal; a városi pénztár pedig mindig üres lévén, sem a többieknek nem fizet, sem a többi nem fizethet e miatt, innen van azután az örökös nincs pénz, se posztó.

Ezen zavart állapot tisztázása czéljából indítvány tétetett, és a tisztviselőség utasított, hogy az alapok ügye rendeztessék és mutattassék ki, mivel bir mindenik alap és mi a terhe?

Lettn volna még több számadás is bemutatandó, de ezek a tárgyhalmaz miatt a jövő közgyűlésnek tartattak fenn.

t) A gazdasági iskola szükségleteinek fedezésére beterjesztett jelentés alapján szóba jött az

intézet igazgatójának tiszteletdíja is, és a közgyűlés abban állapodott meg, hogy az igazgató addig, míg a mostani földmennyiséget műveltetni, tiszteletdíjul a nyers jövedelem tiz százalékát nyerje.

Volt ugyan jelen egy tüzes gazda is, a ki csak a tiszta hasznóból, mi a mult évben talán 35 frt volt, kívánta volna kiadni a 10%-ot; persze ő úgy számít, hogy elég egy ilyen igazgatónak egy évre 3 frt 50 kr. tiszteletdíj, azért, hogy a cseléd-ség után esatrangol és a felelősséget viseli egész éven át.

Ugyanez alkalommal határozatba ment az is, hogy a gazdasági iskola vagyona ellenőrzésére egy 5 tagú bizottság választassék, és az igazgató figyelmeztetessék, hogy a költségelirányzatot, ha lehet, túl ne lépje kiadásával.

Ama tüzes gazda itt azt a jeles megjegyzést tette, hogy a krumplit ne napszámosokkal válogattassa szét őszszel; de azt már nem mondta meg, hogy hát kivel? mert csak azután jutott eszébe, hogy az igazgatónak sem felesége, sem gyermekei nincsenek, s így ezeket nem is ültetheti neki az intézet krumplija szétválogatásának.

u) A közegészségügyi bizottság Dr. Horváth János és főt. Laukó Károly urak beválasztása által kiegészített.

A fülöpszállási Jakab-pusztán a mérnökileg kijelölt út elfogadtatott.

A magyar általános biztosító-társulattól kölcsönvett 20,000 frt visszafizetéséről szőlő jelentés örvendetes tudomásul vétetett.

Szóba jövéen ez után az izraelita hitközség lezárt temetőjéhez tartozó szabad föld átvétele, s ez ismét hosszas eszmecsereket költött, minthogy azonban az illető hitközség még most is szigorúan ragaszkodik előbbi határozatához, mely szerint régi temetőjét soha sem szándékozik a város birtokába bocsájtani, határozatott, hogy a szabad föld a vételár szerint, a mint felajánlatott, átveendő, a hitközség pedig utasítandó, hogy régi temetőjét tisztességes kerítéssel lássa el. Azt hisszük, mire a törvénytábla 30 év letelik, mely után a lezárt temetők más használatra fordíthatók, engedékenyebb lesz ezen hitközség eljárásága is mint most.

v) A jelenleg működő udvari gazda, őrmester és tégladézsmaaló biztos is lévén egyszersmind, e háromas kötelezettségnek meg nem felelhet, ennél fogva elhatározatott egy önálló udvari gazda választása, ki a tégladézsmaalást is eszközli, az őrmester pedig átadatik egészen a kapitányi hivatal szolgálatába.

A tiszaszabályozási társulat 8 millio forint kölcsönvételre hívta fel az érdekelt községeket, de ajánlata nem fogadtatott el.

z) Kalics Márton, Kalics Mihály és Kovács Elek pusztaszeri bérlőktől miután sem biztosítási alapot kimutatni, sem kezeszt állítani nem tudnak, elfogadtatik a biztosítás azon módja, hogy az évi hasznóbért előrefizetés által biztosítsák.

zs) Bemutattatván a beszállásolási törvény, tudomásul vétetett, és a katonai osztály utasított, hogy készítsen javaslatot és költségvetést olyan kaszárnya építéséhez, mely a törvény értelmében igényeinknek megfelel.

Végül bemutattatott azon bizottság munkálata, mely az útczák és városban levő terek elnevezéseinek megállapítására volt kiküldve, s ha e munkálatra egy pillantást vetünk, azonnal látjuk, hogy az a bizottság bizon nem szakadhatott meg e munkánál; de nem is; mert tudunkra össze volt hivá négyszer, de háromszor csak egy-egy tag jelent meg, s ez is csakhamar elszórt, az utolsó ülés alkalmával, mely a közgyűlést megelőzőleg tartott, szép számmal összegyűltünk ugyan, igen, de egy 2 óráig tartó értekezlet arra nem elég, hogy 205 útczának tisztességes nevet tudjon teremteni, azért e bizottság is és ajánlata után a közgyűlés is abban állapodott meg, hogy csak azon útczák és terek nyerjenek új nevet, melyeknek vagy semmi neve nincs, vagy melyek megérdemlik, hogy valamely tiszteletreméltó nevet nyerjenek, így lett a

városháza elmi iskolja és barátok közti tér Kosútér, a kaszinó és bazár közötti Deák-tér, a barátok és Ladányi-ház közötti Barátok-tere, az ezredslak és barátok kertje közötti Tatai-tér, a collegium előtti Főiskola-tér, a régi búzapiacz Eötvös-tér, a Kistemplom-tér Collner-tér, a Hemző-úteza Vörösmarti-úteza, a N.-Kávéház-úteza Petőfi-úteza, az Iskola-úteza Koháry-úteza, a Bányai-úteza Kátóna J.-úteza, a esongrádi-kapu előtti tér Kurucz-tér, stb. stb. Hogy még számtalan útezánk van, a mely nem a legtisztességesebb nevet visel, annyi bizonyos; de azért annyit mégis elértünk, hogy a közgyűlés határozata alapján lesz minden házban egy csinos horganytábla, melyen rajta lesz a tizedszáma, úteza neve és a házszám; azon kívül mindenik úteza két végén lesz egy-egy nagyobb tábla, melyen fölül a tized száma, alább pedig az úteza neve lesz látható.

Nagyváradról volt itt egy Diósi nevű öntöde tulajdonos, ki igen csinos és elég nagy táblákat mutatott be mindenik ezélna, a tábla színe minium vörös, és ebből emelkednek ki a csinos fekete betűk, egy kisebb tábla 50–60 kr., az útezára való nagyobb 1 frt 10, 1 frt 20 krajczárba kerül, a kicsinyeket a háztulajdonosok, a nagyokat a város fizeti.

Bár mi legyen is e szerint az úteza neve, az nem határoz, hogy gyik-, vagy fűrj-úteza-e, csak tudhassuk mindenütt, hogy hol járunk, ez pedig teljesen el lesz érve, és mi örömmel üdvözljük a közgyűlés ezen határozatát, valamint azt is, hogy a város térképe sokszorozva lesz, és az iskolák, melyeknél ez nélkülözhetlen, birtokába juthatnak.

A boszniai hadjáratról.

Irta: Zilzer Adolf szakaszvezető a cs. k. báró Mollináry 38. gyalogezredben.

(Folytatás és vége.)

Zepeséből 11-én délben indultunk ki, s teljesen kimerülve Vráduk várán túl a köveken túl háltunk meg, mely éjen át az eső folytonosan esett.

Véleményünk helyes volt; e várban voltak eddig legtöbben, de ellentállás nem történt. Ezen vár látszott egyszersmind az eddigiek között a legerősebbnek. A vár előtt továbbá saját élelmezési kocsikkal találkoztunk, a melyek éjjel a magas hegyek és a folytonos eső miatt tovább nem mehettek. Az élelmezési tiszt fedezetet kért az őrnagyunktól, mely ezélna én rendeltettem ki szakaszommal és így én két nappal később érkezem a táborba, mint a század.

13-án a zeniczai táborba délben érkeztem szakaszommal és még azon napon századom és a 11. század városi és ezzel összecsatolt tábori őrségekre ment.

Zeniczéből a hadosztály 4 órákor reggel indult el s Kakánynál délben letáborozott.

A 2. zászlóaljából 2 század előrségre indult, mi pedig főzéshez készültünk, kirendeltem szakaszom egy részét fáért, a másik részét pedig vizért, de alig hogy ez megtörtént, nagy zaj támadt a táborban. Egy nyúl, mely a közeli bokorból ugrott ki, a táborba szaladt, a bakák versenyeztek elfogásában, de a díj egyiké sem lett. Nem voltak képesek el-

fogni. Ezek megtörténte után azonban nyúl vadászatról török vadászatra kellett mennünk, mert az 52. ezredből, hadnagy vezetése alatt állott járőrséget megtámadták. De mielőtt ez végbement volna, fehér zászlót mutattak nekik, s azt mondták, hogy mennének oda, ők megadják magukat.

A hadnagy azt felelte, hogy rakják le fegyverüket és jöjjenek ők hozzá; erre a törökök puskatúzzal feleltek; de megjegyzendő, hogy ezen eset a járőrséggel a Boszna tulsó partján történt. Erre riadó fúvatott. A nevezett 2 század rögtön, az ezred másik része azután gázolt át a Boszna vizén. Az előbbi rögtön ment a hegyre tűzbe, a 3. zászlóalj pedig a balszárnyát támadta meg az ellenségnek. E harc folyt 1/2 óráig este s az ellenfél visszanyomásával végződött. Századunknak 2 halottja és 1 sebesültje volt.

Ezen ütközetben én nem vettem részt; az ütközet után minden baromfit, a mit csak találtunk elhajtottunk a táborba s ott juhokat, kecskéket nyárson sütöttünk.

16-án a hegyek kipuhatólására ment ezredünk. Mintegy 2 órai marsch után a 12. század tett egypár lövést, néhány a hegyeken bujkáló bosnyák atyafira. Innen tovább indultunk. Délután 2 óra tájban vagy öt házból álló faluskához értünk, a hol vizet vettünk magunkhoz. A mit a szemes baka megkaphatott, azt nem hagyta helyén. De majdnem torkunkra forrt. Miután magunkhoz vizet vettünk, én egy alacsony sövénykerítés mögé ülök, bornyúmat előveszem, vajjon van-e valami ebédelni való még benne, és ime, egy kis darab „komisz kenyér“ kecségetett; fogaimnak volt mit rágni s gyomromnak is akadt vele egy kis dolga, mig azt megemészthette.

Ezredesünk ébe; alkalmas egyéniség, mindig talpon volt s meglepetésünkre a közeli hegyeken felkelők mutatkoznak. Ekkor ismét támadás történt a hegyre és borzasztó tűzben volt az egész zászlóalj, de különösen századunk.

Ezen ütközetben egy Tomesányi nevű tartalékhadnagyunk sebesült meg, mely alkalommal a tűzvonalból hátravonulván, kötésért kiáltozott. „Wo die Noth am grössten, dort ist — Mollináry baka am nächsten“; odaugrottam s bekötöttem szerencsésen sebet. Kevés idő mulva az ütközet a „török testvér“ vereségével végződött.

Ezen harc nem tartott teljes óráig; a törökök több rohamot intéztek, került is nekik 50 halott és 100 fegyverbe.

Ezen rohamok alatt Bognár nevű őrzető hátulról megsebesült, s rövid idő után lerogyott; a törökök fejét összevagdosták. Részünkről ezen ütközetben 1 hadnagy és 3 ember sebesült meg; 2 ember meghalt.

Előrs végeztével e második ütközet után megindultunk aug. 17-én Serajevó felé. 1/2 10 órákor értünk Visoka nevű faluhoz, a hol a harc ép akkor végződött; ebben csak a 6. 7. és 8. század vett részt.

17. éjjel a borjúkat kocsikra raktuk, 18. reggel útunkat Serajevó, a főváros felé vettük. Ettől órányira letáboroztunk.

Ez úton ellenállás nem volt. 19-én hajnalban 1 órákor tovább folytattuk útunkat a serajevói vár

és város ostromára; a nap feljöttével az ostrom megkezdődött.

Nem sokat késtek századunk előreküldésével; mentünk a legnagyobb tűzbe; én mint dandárparancsnoksági küldöncz lettem kirendelve, és parancsot kaptam, hogy jelentkezzem nála; a legnagyobb golyózáporban ez is megtörtént; ezután parancsot ad, hogy keressem fel a többi küldönczöket, ezt szintén az előbbi módjára megtettem.

Ezután a hadparancsnok tisztjével a tűzvonal fölállítását megvizsgálta, és nekünk küldönczöknek mindenütt követnünk kellett őket, de alig a tűzvonal mögé érünk, a segéd-tiszt sebet kap ballában; mi kivittük őt a vonalból.

Kevés idő mulva a dandárparancsnok rohamot fúvat; erre „hurrah“ kiáltással roham intéztetett; a legnagyobb lelkesedés közt, midőn a törököket visszavertük, a tisztek „haltot“ vezényeltek; de ezzel a tűzbe jött legénység mit sem törődve, „csak előre, rajta magyarok! menjünk“ kiáltással az ellenség majdnem legjobb állását foglaltuk el.

De 10 óra felé a legénység és a tüzérség lövege fogyni kezdett. E miatt a tüzérek sirva panaszkodtak, a bakák pedig történeik miatt; nagy izgatottság uralkodék ekkor.

10 óra után kevésel megérkeztek a tábori tüzérek. A midőn az ágyúik megszólaltak, az egész legénységbe új élet jött és mintegy megvillanyozva kapkodtunk a történeik után.

Egy órákor ismét rohamot fújtak. Erre a Mollináry-bakák „éljen s hurrah“ kiáltással a várba rohantak és 2 ágyút elfoglaltak. A Mollináry-ezred zászlóját kitűztük nemsokára a vár falára. Eltettük Ő Felségét, Ausztria-Magyarhont, a dandárparancsnokot Lemaics ezredes urat. Századunk 21-ig maradt mint őrség a várban. Este táborozni mentünk a vár felső oldalára.

Későbbben azon újság keletkezett, hogy elmegyünk portyázni és a török fölkelők vezérét Hadsi-Loját elfogni. Lerakodtunk, átázva, mert ezen, úgy az előtti napon mindig esett. Készítettünk ez alkalommal sátot az elszökött törökök szénájából és itt egy marhát vettünk 3 frtéért, melyből az egész század bőven főzött és sütött. Augusztus 26-án visszaindultunk; a déli pihenőnél jött 2 bosnyák azon tudósítással, hogy Hadszi Loja órányí távolságra eső házban tartózkodik; ennek elfogatására visszament az 52. ezredből egy zászlóalj, mi pedig tovább mentünk. Délután 4 órákor Mokróra értünk, a hol táborot ütöttünk.

Innen másnap 1/2 7 órákor indultunk s délután 2 órákor értünk Serajevó azon részére, melyet augusztus 23-án elhagytunk.

Szeptember 2-án ismét 1060' magas hegysziklán (Mokrónál) Planina Rumanian voltak a fölkelők; a mi ezredünk oldalról küldetett ki támadás végett. Szeptember 3-án reggel az 1. zászlóalj jobbra, a másik kettő pedig balra a rengeteg fenyvesekben le- és felkóboroltunk.

Délután 1 órákor bukkant elővédünk néhány felkelőre, s azokat megugrasztotta; 1/2 3 órákor értünk az országútra, a hol mindenfelől szaladt az ellenség sűrű golyóink elől.

5 órákor értünk a táborba, a hol az 1-ső zászlóaljjal találkoztunk, melyet majd hogy meg nem

TÁRCZA.

Diósi János uram legsikerültebb tréfája.

(Beszélyke.)

Csendes, magányos vidéken fekvő kis város Füzeszeg. Elrejtve a nagy világ zajától ott fekszik egy völgytorokban. Olyan egyhangú a városka, mint a kakukos óra kimért ketyegése úgyannyira, hogy talán meg is ártana a csendes város még csendesebb lakóinak az a roppant egyhangúság, ha Diósi János a jegyző fel nem fricskázna olykor-olykor a szunnyadozó kedélyeket.

Diósi uram a középpontja mindenféle tréfának; tőle erednek azok az ártatlan csínyek, a melyeken a jó füzeszegi közönség hetekig el tud nevetni. Ő az, a ki csak ritkán tájtja fel a száját a nélkül, hogy kacajra ne fakasztaná azt, a kihéj beszél. Különbben pedig javabeli nőtlen férfit, a kinek az adomondás mellett megvan az a nemes passziója, hogy ha meglát egy összeálló lányt meg fiatal embert, hát bizony nem nyugszik addig, a mig össze nem boronálja őket.

Epen most valami is csiklandós csinyen tőri a fejét a jegyző úr, erősen vakarván barkóját, a melyet a jegyzőséggel, vagy inkább a város „tréfa mesteri“ hivatalával járó gondok jelentékenyen kezdének kopaszítani.

Elgondolta Diósi János uram, hogy hát már micsoda égbekiáltó szörnyőség az: ott lakik a csendes város kellő közepén Belényesi Balázs uram, a ki most van férfi kora delén, nőtlen, olyan egészséges mint a makk; azután meg ott lakik közvetlen szomszédságában Füzeszeghi Bálint özvegye, a ki ugyan nem mondható valami ideális szépségnek, annyi azonban tény, hogy a

harminczat még aligha megugrott, tüzről pattant, helyre egy menyecske — és város csudájára! nem hogy lerontanák a két telket elválasztó vékony deszkakerítést, és azután elmondanák egymásnak a holtomiglan—holtodiglant, hanem még csak nem is szenvedhetik egymást!

Ez a dolog ütött János úr fejébe olyan szeget, a minőt még nem kalapált kovács. Fejébe vette tehát, hogy akármí módon, de addig meg nem nyugszik, a mig Belényesi uram el nem veszi a szomszédasszonyát.

Hanem annyi igaz, hogy most az egyszer nem valami hitvány kóróba, hanem derekas tuskóba vágta jegyző uram a fejszét! Még pedig abból az egyszerű okból, mert a két szomszédtelek tulajdonosai rég idő óta kölcsönösen görbe szemmel spec-táltak egymást. Ennek is meg volt a maga oka.

Tudni való dolog az, hogy az asszonyfélének valakin ki kell a szeretetét tölteni. Ha nincsen a kin kitölthesse, kitölti a min; elpazarolja virágra, állatokra stb.

Igy hát épen ne tessék csudálkozni, hogy Füzeszeghiné minden szeretetét a macskák élvezték. A szép cziczuskákat ápolá úgy, a miként édes anya szokta jó gyermekeit. Egész lakosztály állt rendelkezésükre; megvolt a hálószoba, az ebédlő stb. és a jó özvegy asszony egész délutánokat töltött el itt, dédelgetve kis cziczáit.

Belényesi Balázs uramnak meg az a bogara volt, hogy rettentően szerette a kutya-félit. A legválogatottabb eb-fajokból álló falka itt ép oly nagy szeretetnek és kényelemnek örvendett, mint a szomszédban a macska-had.

Néha azután a kegyenczek elmenvén „sétálni“ megesett, hogy összetalálkoznak. A mely nem épen örvendetes találkozásnak az lön az ő következménye, hogy rendesen nagy csata és „perdöntő

párbaj“ folyt le, a mely után véresen, összekarmolva tértek haza a kegyenczek, felkeltve gazdáik haragját egymás ellen.

Hinc causa irae!

No de hát Diósi uram nem az az ember volt, a ki keresztül nem viszi szándékát. Kifundálta, hogy itt csak a — halál segíthet! (Ne méltóztassanak megijedni, én nagyon ártatlan beszélyíró vagyok, a kinek nem telik kedve emberölésben!) Vagyis hát tisztába jött a jegyző uram abban a dologban magával, hogy a haragot csak a kegyenczek halála szüntetheti meg. A többi magátul megy.

Bejáratos volt mind a két házhoz. Másnap elment a két szomszédhoz még pedig akkor, a midőn kileste, hogy nincsenek hon az egyik ház ura és a másik úrnője. Felkeresé a kegyenczek főfő-felügyelőit s beszédbe ereszkedve elhíthet velük, hogy a faluban roppant kutya-macskabetegség ütött ki s a melynek egyedüli orvossága az, ha egy szobába zárva a kedves állatokat, ezt a sárga port meggyújtják. Megrémültek a főfő-felügyelők s a Diósi uram által adott sárga port, a mi kén vala, elfogadták és az utasítás szerint cselekvének.

Hanem nem szóltak a gazdáknak a betegség felől, nehogy elrémitsék őket. Füzeszeghinét az éjjel komor álmok gyötörték, folyton macskáiról álmodott. Fel is kelt kora reggel és első dolga volt cziczái után nézni. Szomorú jelenet tárult föl előtte.

Ott fekvének a tegnap még oly vig cziczák élettelenül elnyújtózza! Az a kis fehér cziczus, a melyikkel olyan szívesen enyelgett — az a tarka kandur, a melyik olyan szépen dorombolt — azok a szép szőfoga-dó cziczák nincsenek többé!

Füzeszeghiné alig győzte feltörlni könnyeit! Belényesi uram is szokatlanul korán talált ma fölkelni. Úgyanis, a mint a hajnali álmát vala megkezdendő, más oldalára fordult, a mellette levő vizes

felezték. 11 halott és 52 sebesült maradt ezredünkben a csatatéren.

Szeptember 4-én megindult a hadosztály a főváros felé; az elesettek sírjánál osztályonként tisztelgés volt. A csatatéren túl pihenő volt d. u. 3 óráig. Ez idő alatt azon szakasz, melyhez én is tartoztam, egy hadnagy vezetése alatt olyan meghagyást kapott, a milyenben még eddig nem vettem részt. 59 darab szarvasmarhát kellett Serajevóba hajtani, melyből 7 darab az úton elszökött. A szarvasmarha mind bika volt s egyszersmind igen vad; éji 12 óra volt, midőn azokat az élelmezési osztálynak átadtuk.

Szeptember 5-én századunk öt óra járásra küldött minden összeköttetés nélkül szarvasmarhát. Ellenesség ezen tájon nem volt. 37 drb. szarvasmarhát hajtottak be este 7 órára a táborba. Ezen nagy fáradozásért századunk minden élelemből két részt kapott ő excellentiája Tegethoff altábornagy szivesége folytán.

20-án d. u. 5 órakor megindultunk tovább s 1/2 órakor letáboroztunk, mert már innen egész tisztán látszottak a török táborfüzek. Parancs volt csak akkor támadni, hogy ha a két felől támadó mieink ágyúszavát halljuk, de ez másképp történt, mert a jobb oldalról jövő osztály elkésett és a mi ezredünk vette körül egészen az egyik oldalt, míg a többi ezred néztek, mint futnak a kivert törökök; legerősebb állásukat elfoglaltuk és azután 18 foglyot ezredesünk agyonlövetett.

Ezen ütközetben ezredünk úgy kitüntette magát, hogy ezredesünk b. Pittl azt mondta, miszerint valódi katonának csak a Mollináry-bakát ismeri; Merász káplár az ellenségtől ekkor vett el egy zászlót, mely tettért később jutalomban is részesült. Három ágyú, tömérdek lő- és élelmiszer jutott birtokunkba. Ezután tábort ütöttünk. A csatatéren több mint ezer török maradt ez alkalommal. A mi veszteségünk 400 sebesült és halott volt.

Tovább indulván, Rogaticza nevű faluba érkezünk. Itt semmi ellentállás nem történt. A városi előjárók lóháton jöttek tábornokunk üdvözlésére. A proclamáció fölolvastása után 4 török fölkelő fölbölvetett, ezeket huszárok fogták el. E faluban találtunk egy török mesetet, mely lőszertel volt telve, ide azonnal őrséget állítottunk.

Másnap délelőtt tábori őrségen embereimmel együtt 3 fegyveres bosnyákokot fogtam el, kiknek életét meghagytam, habár ki volt adva, hogy a kit megfogunk, rögtön agyon kell löni. A bosnyákok azt mondták, hogy a törökök kényszerítették őket fegyverfogásra, de embereim azt akarták, hogy lövessék őket agyon. Egy Rup nevű káplár, ki szinte 800 lépésnyire tőlem őrségen volt, látta ezt s szintén azt kiáltotta, a mit katonáim óhajtanak. De én ezekre nem hallgattam, oda vitettem őket a főőrséghez és innen az ezredes úrhoz; ennek segédtsége nagyon haragudott tettemért, de végre másnap az derült ki, hogy ők ártatlanok voltak, s így elbocsájtattak.

24-én visszaindultunk s akkor lett a már fenn említett Merász nevű káplár az egész ezred előtt megdicsérve és azonnal őrmesternek előléptetve.

25-én érkezünk Mokróba. Október 4-én ünnepeltük a vitéségi érme kiosztását és Ó Felsőge

névnapját. Este pedig megérkezett Hadzsi Loja, a török lázító, hosszú, sovány alak, tigris tekintettel és koromfekete körszakállú férfi lábán megsebesülve, mely a gondatlan ápolás miatt már veszélyessé vált. A tábori főőrségen feküdt; itt tüzet csináltunk neki, a hol felmelegedett, nevét a tisztek jegyzőkönyvébe jegyezte. Másnap reggel 5-én Serajevóba vitték, ezredünk pedig d. u. indult oda. Elindulás előtt Szapáry altábornagy meglátogatott bennünket; ezután a következőket intézte hozzánk: „Hallottam dicső magaviseleteteket az ütközetekben, nagyon örvendek rajta! Szerettelek benneteket mindig, és nagyon sajnálom, hogy hadosztályomból kimentetek, de azért gondolataimban mindig följegyezve fogtok maradni.”

Ezek után az egész ezred háromszor éljent kiáltott, s ezután megindultunk Serajevó felé.

Egy éjjel és fél nap voltunk az előbbi táborunkban, a hol szakaszommal ismét főőrségre rendeltettem ki.

Másnap délután betértünk a városba, lakásunk a kaszárnyában volt; ezután gyakorlatra minden nap jártunk.

1878. évi október 25-én.

ÚJDONSÁGOK.

— **A termés városunk** egész határában rosszul ütvén ki, némi vigasztalást gazdáinknak csak a gabonaárak fokozódó emelkedése nyújt.

— **A reform. egyháztanács** a kántori állomásra beérkezők közül hatot ajánl. A pályázók próbaéneklése határidejéül f. hó 17-ike tüzetett ki, a választás 18-án fog megejtetni.

— **Gyászhir.** Losonczy László, az egykor ünnepelt s népszerű költő f. hó 2-án örök álomba szenderült. Hült tetemeit f. hó 4-én tették a budavizvárosi sírkertben örök nyugalomra. Losonczy László 1811-ben Kecskeméten született s itt végezte tanulmányait. 1849-ben lett az itteni ref. főiskolában a magyar irodalom tanára. Költeményei 1853-ban jelentek meg először, a mely időben Nagy-Körösön együtt tanárkodott Arany János és Szilágyi Sándorral. Elte pályáját a budai irgalmasok ápolójában fejezte be, a honnan vitték ki az örök nyugalom helyére. — Legyen béke az egykor szeretett s néppel együtt érező költő hamvai felett!

— **A műkedvelők zenekara** legközelebb megkezdí Szabadi ezidolójának Massanet átiratában való betanulását.

— **A vak asszony.** A szentháromság szobra előtt nagy feltűnést okozott egy vak asszony, ki siránkozva panaszlá el a körülötte csoportosulóknak, hogy leánya szerfelett mostohaúl bánik vele s a gondozást teljesen nélkülözi. Soknak megesezt a szegény öreg asszony sorsán s szíve s kívánatára bevezették a kapitányi hivatalhoz.

— **A nagy-körösi ref. tanítóképző** intézetben az 1879—80-ik tanév szept. 1-én kezdődik; a beiratások, fölvételi-, javító- és pótvizsgálatok szept. 1—3 napjain lesznek. — Fölvétetnek az oly ép testű növendékek, kik a 15 évet már meghaladták s kiknek a magyarnyelv, számtan, földírat s történelem ismeretében annyi jártasságuk van, a meny-

nyit a gymnásium-, reál-, vagy polgári iskola négy alsó osztályában megszerezhetni. A belépni kívánó növendék erről vagy iskola (bélyegmentes) bizonyítványt tartozik előmutatni, vagy fölvételi vizsgálatnak kell magát alávetnie; egyszersmind igazolni köteles életkorát, szülői beleegyezését; továbbá orvosi (bélyegmentes) bizonyítvánnyal testi épségét is. — A tápintézet szintén szept. 1-én nyílik meg; tápdíj havonként ebéd és vacsoráért 5 frt; ebédért 3 frt; szegénysorsú, jómagaviseletű és kitünő előmenetelű növendékek díjleengedésben részesülnek.

— **A reform. egyház tanácsa** — mint halljuk — igen erélyesen járt el a köteleességét soha nem teljesítő pénztárnoka, Szücs Ferencz ellenében, ki az egyháztanács világos határozata ellenére az egyház kerületi vizsgáló bizottság üléseire még csak megjelenni sem tartotta köteleességének, annál kevésbé a szükséges felvilágosításokat megadni. Fegyelmi vizsgálat rendeltetett el ellene, s tudtára adták, hogy hagyja ott ezen sine cura hivatal, mert különben kiteszik a szűrért. Igen helyesen, — csak folytatása legyen, még meg lehet tisztítani az ilyen fizetésért semmit nem tevő egyénektől az egyháztanácsot.

— **Július 20-tól 26-ig bezárólag elhaltak:**

1. Dékány Pál leánya 1 éves, fogzás; 2. Nyúl József napszámos 53 éves, önakasztás (bonczoltatott); 3. Raesko János leánya 3 hónapos, göres; 4. Gyurkó István leánya 1 éves, göres; 5. Apáti Kovács Mihály gazdálkodó 70 éves, végelgyengülés; 6. Laczi Imre fia 1 éves, bélhurút; 7. Kalócz István fia 1 3/4 éves, tüdőlob; 8. Szücs Éva özv. Bandzsál Gergelyné 75 éves, végelgyengülés; 9. Dudás József leánya 14 hónapos, fogzás; 10. Garzó Pál leánya 17 éves, gümökör; 11. Németh Mihály leánya 6 éves, vérhas; 12. Furkó Imre fia 1/2 éves, bélhurút; 13. Dobos István fia 7 hónapos, ált. sorvadás; 14. Tóth Juliánna tlen leánya 5 napos, időelőtti (sorvad); 15. Tomó Sándor 27 éves, hagymáz; 16. Eleven István napszámos 40 éves, vizkór; 17. Farkas István leánya 1 és 1/2 éves, bélhurút; 18. B. Tóth Antal eseléd 19 éves, hagymáz; 19. Balázs László halva született fia; 20. Lipóczy Imre fia 17 éves, gümökör; 21. Mészáros Dömötör leánya 3 hónapos, sorvadás; 22. Szelezky Erzsébet halva született fia; 23. Tóth Gergely leánya 3 hónapos, sorvadás; 24. Tóth József szőlőműves 33 éves, gümökör; 25. Vári Lajos leánya 10 hónapos, göres; 26. Rigó Pál leánya 8 óra, időelőtti; 27. Dankó Pál gazdálkodó 79 éves, végelgyengülés; 28. Koók Mária Lakos Elekné 27 éves, gümökör; 29. S. Tóth Gábor leánya 6 éves, torokgyík. Ezek közül férfi 14, nő 15; törvénytelen nő 1; halva született fiú 2; véletlen haláleset 1; bonczoltatott 1; orvosoltatott 7.

— **Éhínség Temesmegyében.** Mint a „Pesti Hirlap“-ot Gattaja községből értesítik, ott és a környéken a lakosság a legnehezebb sorsnak néz elé. Némely gazdának a vetőmagot sem fizette vissza az aratás; se búza, se rozs nem termett, a kukorica pedig általában kiszáradt. Moritzföld községben oly nagy a lakosság rémülete a közelgő nyomortól, hogy nagyrészüik Szerbiába szándékozik kivándorolni, más vidékről pedig az oláh ajkúak Boszniába szándékoznak.

üveget úgy találta leütni, hogy annak összes tartalma az ágyba dőlt. Ez a kis intermezzió azután kényszeríté a fölkelésre.

Addig míg eljön a reggeli ideje, belátogatott a kutya-terembe, de mily szomorú látványra nyíltak meg szemei!

Az a vékony agár, a melyeknek jobb oldalról meg lehetett a baloldal bordáit látni és a melyik olyan ügyesen csipte el (nem a nyulat, hanem) a legyet — az az öleb, a melyik csak úgy gurult a kövérségtől — az az újfundlandi, a melyik úgy lefogta a legerősebb embert, hogy hat pandúr se különben — most ott hevernek mind, mind élettelenül s nincs az a kincs, a mely árán beléjük életet lehetne lehelni.

Bizony-bizony nagyon kicsibe mult, hogy Belényesi úr is el nem kezdett sirni, de hát elgondolta férfi voltát, káromkodott egy ezífrát, azután sietett le a kertbe, mert nem fért el a mérgével egy szobában!

Füzesszeghinét a bánkódás a kertbe vitte hasonlóan; ott azután egy magános helyre húzódva úgy el tudott kegyenezei felett siránkozni!

A két kertet léczes, vékony deszka kerítés választá el. Belényesi uram nagy mérgeesen szedte lába közé az útat, a mikor egyszer csak halk zokogás ütötte meg fülét. Megáll; hallgatózik. Hát látja ám, hogy a szomszédasszony most jó ki a bokrok közül, azután annyira sir, hogy azt sem tudja mivel törölje könyeit, a kendőjével-e, vagy a kötőjével.

Belényesi uram szíve tájékan megmozdult valami. Közeledett a kerítéshez. Az özvegy szintén ahhoz közelit, meg-megállva a poros úton. Ez már Belényesi uramat szólásra bírta.

— Ugyan szomszédasszony, ha meg nem sérteném, mi a baja, hogy úgy kesereg?

Az özvegy felnézett s így szólott egy kis idő múlva:

— Hát szomszéd uram miért vág olyan ábrázatot, mintha vadalmába harapott volna?

— Hja kedves szomszédasszony, nagy az én bajom, mert árván maradtam!

— Hogy-hogy? — Kérdi Füzesszeghiné közelebb lépve, hogy jobban hallja a szót.

— Hát csak olyatán képen — felel Belényesi elszántan — hogy az agaraim ezóta a mennyekben fogják a — legyet!

— Ne mondja szomszéd uram? Hisz úgy egy a bajunk! — És újra reá kezdé a sirást.

— Hát talán azok a maes —

— Azok, azok — vág közbe a szomszédasszony — a szép eziczáim már ezóta Belzebubnál reggeliznek.

— No már igazán sajnálom kedves szomszédasszony, de ne búsuljon!

— De hát ne búsuljon kedves szomszéd uram se azokért a kutyákért!

Ilyen formán azután elkezdtek egymást vigasztalni és az lett utóvégre is a dologból, hogy meghívták egymást a — temetésre.

A mikor ezt meghallá Diósi uram az érdemes jegyző, az ablakot nézte ajtónak és keringőzött!

A másnap a temetés napja vala. Előbb a eziczákat temették el, azután pedig az ebeket.

Már az ebek is a sirban nyugodtak. A frissen felhantolt sirnál ott állott a két megszorodott szomszéd, gondolatokba merülve. Diósi uram eltávolított mindenkit, sőt maga is félre vonult.

— Hej, de árván maradtam! — Sohajt fel végre Belényesi.

— Én is, én is! — Replikázott az özvegy.

Ismét egy kis pauza.

— Mivel töltöm én el ezután az időmet! — Sohajt újra Belényesi.

— Hát engem, ki vidit fel ezután? — Felel Füzesszeghiné.

Egy kis szünet állott be újra.

— Kedves szomszédasszony én gondoltam egyet! — Töré meg a csendet a szomszéd.

— Ugyan mit kedves Belényesi uram!

— Hát csak azt, hogy nem lehetne-e a két árvából egy boldog pár?

Füzesszeghiné hallgatott.

— Nos kedves Füzesszeghiné nem ad kezet?

A kérdett még egyet nézett, azután parolát adott a kérdőnek.

Belényesi uramnak sem kellett több; átkarolta szomszédasszonyát: és olyan derekas csókot czupantot az ajkára, hogy maga is megijedt tőle.

A mikoron pediglen mindezen dolgokat meglátta vala Diósi János uram, elfelejtkezve hivatalbeli méltóságáról, úgy meghányta a ezigánykereket, hogy akármelyik purdó se különben.

Kell-e mondanom, hogy rövid idő alatt meg volt a lakzi, a melyen senkinek sem volt olyan jó kedve mint épen a jegyző úrnak. A lakzi után férj a feleséget egy gyönyörű kis fehér eziczával lepte meg, a mit a nő, nem mulasztott el egy helyes agárral viszonzni. És a két állat daczára a híres kutya-macska-barátság, ép úgy szerette egymást, valamiképen gazdáik.

A mikor azután eljött a tavaszt hirdető fecske és golya, megérkezett a legfőbb boldogság is egy aranyfürtű kis fiúcska alakjában. Mehetett ezután a ezicza egér fogni, az agár meg nyúl kergetni, a kis Jancsjka kiütötte őket a szeretetből.

És valahányszor névnap, disznótör vagy másféle alkalmatosság adja elő magát a háznál, Diósi János úr mindig előadja az ő legsikerültebb tréfáját!

És a kik legjobban nevetnek rajta, azok a férj és feleség!

Camedrio.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár július havi forgalmáról.

Bevétel:

Mult havi pénztári maradvány	7,714	frt.	87	kr.
Betétek	35,420	"	06	"
Kölesön visszafizetés	790	"	—	"
Fedezett váltók	2,435	"	—	"
Leszámitolás	68,132	"	73	"
Elhelyezett értékpapír	2,800	"	—	"
Folyószámlák	45,808	"	50	"
Viszleszámitolás	26,036	"	—	"
Betétí viszkamat	18	"	55	"
Különféle kamatok	2,608	"	49	"
Különféle díjak	68	"	80	"
Hitelszövetség	—	"	18	"

191,833 frt. 18 kr.

Kiadás:

Biztosított váltókra	300	frt.	—	kr.
Fedezett váltókra	2,183	"	—	"
Leszámitolás (váltókra)	64,944	"	—	"
Betétek és tők. kamat visszafiz.	8,667	"	40	"
Betétek folyó kamata	10	"	32	"
Viszleszámitolás visszafizetése	41,870	"	—	"
Elhelyezett értékpapír	2,800	"	—	"
Folyószámlák	65,270	"	89	"
Hitelszövetség	8	"	38	"
Osztalék	114	"	40	"
Lakbér	140	"	—	"
Tiszti és szolga fizetés	366	"	66	"
Folyó költség	124	"	95	"
Különféle kamatok	419	"	61	"
Pénztárkészlet, mint egyenleg	4,613	"	57	"

Auspitz. 191,833 frt. 18 kr.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

FEIN ADOLF
kereskedelmi iskolája
és
nevelő-intezete

Budapesten, vaczi-körút 13., sugár-út sarkán.

3 tan- és 1 előkészítő-osztály; kitűnő tanerők; a tantárgyak a keresk. akadémiával azonosak; a könyvvitelt Fein Adolf igazgató-tanár a legújabb gyakorlati módszer szerint adja elő.

Azonkívül:

Különtanítás felnőtteknek

az egyszerű és kettős könyvvitelben, kereskedelmi levelezésben, váltójogban, számolásban és szépírásban, úgy hogy ezen tanszakokat felnőttek — rövid idő alatt alaposan elsajátíthatják maguknak.

Beiratás: augusztus 20-ától szeptember 3-ig naponta 8—12 és 2—6 óráig az igazgatói irodában, vaczi-körút 13. I. emelet. 117 (3—1)

Levélbeli értesítések pontosan adatnak.

H I R D E T É S E K.

Huszonhét éven át jónak bizonyult
Anatherin-szájvíz
Dr. POPP J. G.-től es. k. udvari fogorvos
Bécs, Stadt, Bognergasse 2.

Minden más fogvizeknek eleibe teendő mint óvszer a fog- és szájbetegségek ellen, a fogak korhadása és ingóvá válása ellen, kellemes íz- és szaggal, a foghúst erősíti s mint hasonlíthatlan fogtisztító szer szolgál.

Hogy ezen közkeveltségű s nélkülözhetlenné vált készítmény minden körök által megszerezhető legyen, különböző nagyságú palackokban van, és pedig 1 nagy palack 1 frt. 40 krral, 1 közepes palack 1 frttal és egy kis palack 50 krral.

ANATHERIN-FOGPASTA.

a fogak tisztítása- és épen tartására, a kellemetlen bűz és a fogok elhárítására. Ára egy üveg szelencének 1 frt. 22 kr.

Dr. POPP ILLATOS FOGPASTAJA.

a legkínzóbb szer a szájüreg és fogak ápolása és fentartására. Ára darabonként 35 kr.

NÖVENYI FOGPOR.

tisztítja a fogakat, eltávolítja a fogkövet s a fogmáz nyer fehérségében. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. POPP FOG-OLMA a lukas fogak önküttlésére.

ILLATOS NÖVENYI SZAPPANOK.

az arcbőr szépítése és javítására, s minden bőrtisztítatlanság ellen jónak bizonyult, lepecsételt eredeti csomagokban 30 krral

Szives tudomásul!

A hamisítástól oltalmazás végett figyelmeztetik a t. cz. közönség, miszerint az Anatherin-szájvíz minden palackjának a nyaka védjeggyel van ellátva, (Hygea és az anatherin készítmények cége) valamint azonfelül még minden palack egy külsővel van ellátva, mely világos víznyomatban a birodalmi sást és a czéget tartalmazza.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Czepléden Persay A., Félégházán Hoffner A. özevgyéni, Szolnokon Boár, Szabad-Szállásán Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban.

Ház- és szőlő-eladás.

Néh. nemes Ferentzy Gergely úr és neje örökösei tulajdonához tartozó, a 7. tizedben a lovarda- és mezei-útea sarkán fekvő ház, s Széktóiban, az u. n. Ferentzy-egyen fekvő szőlő kedvező feltételek mellett eladó. Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző.

85 (12—11) **Dömötör Sándor**, közjegyző.

Pályázat.

Kecskemét sz. kir. város községi elemi népiskolájánál **három tanítói állomás** üresedésben lévén, ezekre pályázat hirdették. Minden egyes állomással évi 500 frt készpénz fizetés van kapcsolatban további intézkedésig.

Felhívtnak a pályázni kívánók, hogy képesítési okmányokkal — esetleg szolgálati bizonyítványokkal — felszerelt folyamodványukat f. év augusztus hónap 22-ik napjáig bezárólag a kecskeméti községi iskolaszék elnökségéhez ezimezve, beküldeni sziveskedjenek. Pályázhatnak nótanítók is; tornatanítói oklevéllel bírók előnyben részesíttetnek.

Kecskeméten, 1879. július 27.

Szakács István,
iskolaszéki elnök.

116 (2—1)

BILINI

savanyúvíz.

Nagymérvű szénasavas szikeny tartalmánál fogva (10,000 súly részletben 33.6339) minden német-földi savanyúvizek között határozottan az első helyet foglalja el, s kitűnő hatással bír a vérnek lugany savasítására, sikeresen működik a gyomorégés, gyomorgöres, gyomorhurut, az úgynevezett hűgysav, diáthése, fővény, húgy és vesekővek ellen; hasznos szolgálatot tesz a köszvény, idült csúsz, idült hólyag-és tüdőhurut, epekővesülés, máj-elzsorosodás, nyálkás aranyér és görvélykór ellen, mint azt Billroth Dittel, Ultzmann, Ivanchich stb. tanárok sokszor ölegge elismerték. De mint felfrissítő s kellemes ital is, bor és czukorral, vagy gyümölcszörppel keverve napról-napra nagyobb tért foglal el a bilini savanyúvíz.

Főraktár:

Édeskuty L.

magyar királyi udvari ásványvíz-szállítónál
Budapesten, Erzsébet tér 7. sz.

Kapható minden gyógytárban és fűszerkereskedésben, úgyszintén vendéglőkben is. 83 (12—12)

341.
1879. **Árlejtési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék elnöksége részéről közhírre tétetik, hogy az 1880. évi szükségletek, u. m.:

I. a kir. törvényszék s az ennek területén levő kir. ügyészség s a kecskeméti, nagy-körösi, czeplédi és félegyházi kir. járásbírószágok számára szükségletű, mintegy 550 köbméter kemény tüzi-fa;

II. a kir. törvényszék és kecskeméti kir. járásbírószág részére szükségletű:

a) könyvkötői és

b) kéményseprési munkák, utóbbiak a kémények kiégetése is kiterjedőleg szóbeli árlejtés, illetőleg írásbeli zárt ajánlatok útján lévén biztosítandók, ezen árlejtés megtartására határidőül 1879. évi szeptember hó 18-ik napjának d. e. 8 órája a kir. törvényszék üléstermébe kitűzetett.

A vállalkozni kívánók tehát írásbeli zárt ajánlataiknak a a fentebbi határidőig leendő benyújtására s az árlejtésen leendő megjelenésre azon értesítés mellett hivatnak fel, hogy

1) bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban, a) a tüzi-fára nézve: 300 frt, b) a könyvkötői munkákra nézve: 30 frt, c) a kéményseprési: 10 frt előlegesen leteendő, illetőleg az írásbeli ajánlatokhoz csatolandó lesz;

2) az árlejtési tárgyalás befejezése után a szerződésnek a legjuttányosabb ajánlatot tevő vállalkozókkal meg fognak kötetni; megjegyeztetvén, hogy az árlejtésen teendő ígéretek a vállalkozókra nézve azonnal kötelezők; az államra nézve azonban a felsőbb jóváhagyás fentartatik; s hogy a vállalkozó járó bélyegköltséget és illetéket a vállalkozó tartozik viselni;

3) a további feltételek a kir. törvényszék elnökségénél a hivatalos órákban bármikor megtudhatók.

Kecskeméten, 1879. évi augusztus hó.

Kovács József,
kir. törvényszéki h. elnök.

114 (1—1)

A BUDAPESTI KERESKEDELMI AKADEMIA

alsó középiskolához kapcsolódó, **három** évfolyamból álló nyilvános felsőbb kereskedelmi tanintézet, melyhez még egy **elő-készítő** osztály is csatlakozik, f. év szeptember 1-én nyitja meg **huszonharmadik** iskolai évét; a beiratások f. év augusztus 30-ától szeptember 5-ikéig eszközölhetnek.

Az előkészítő osztályba való felvételre a betöltött 13-ik életév, meg a 3-ik középiskolai osztály bevégeztének megfelelő ismeretek kimutatása (vagy bizonyítvány, vagy felvételi vizsgálat útján) kívánatik. Az évi tandíj 150 frt. Az intézet érettségi bizonyítványai az **eggyévi önkénytelen** szolgálatra jogosítanak.

Minden egyebekre szivesen nyújt felvilágosítást, valamint programokkal és prospektusokkal ingyen szolgál az intézet igazgatósága.

112 (3—3)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1879.

Hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. Egyház tulajdonát képező, nagy-piaczi négy szegletes épületben levő azon

két bolthelyiség,

melyek egyike ezidő szerént Schönberger Adolf, másika Behr Testvérek czég használatában van — a folyó év november 1-ső napjától számítandó négy évre, zárt levélben — Offert — teendő ajánlat útján, a többet ígérőnek hasznóberbe fog kiadatni; mely körülmény az illetőknek azzal hozatik tudomására, hogy ajánlataikat e folyó évi szeptember hó 8-ig bezárólag, a jegyzői hivatalnál adják be; a bérleti feltételek a jegyzői, esetleg a pénztári hivatalban megtekinthetők. Kelt Kecskeméten, 1879-ik évi augusztus 6-án.

Fórián Károly,

főgondnok.

115 (1—1)

Majdnem ingyen.

A mostanában megbukott nagy britania ezüst-gyár csődtömege választmányától felszólítottunk, hogy a nálunk raktáron levő valamennyi britania ezüst-árúkat a csekély fuvar- és munkadíj negyedének megtérítése mellett elajándékozzuk.

A minden egyes czikknél kiirt árak beküldése, avagy utárvétele mellett csupán az Angolországból Bécsig járó szállítási díj és a munkadíj egy csekély részének megtérítése mellett mindenik a következőket 1/4 részért valódi értéknek megszerezheti, tehát majdnem ingyen. (109 12—3)

- 6 drb. britania-ezüst evőkanál, 6 drb. ugyan-ily kávéskanal, összesen 12 drb. ezelőtt 6 frtba került, most mind a 12 drb. összesen 1:85 kr.
- 6 drb. britania-ezüst asztali kés angol aczél-éllal, továbbá 6 ugyanolyan villa, összesen 12 drb., mely ezelőtt 9 frtba került, most mind a 12 drb. 3:10 kr.
- 1 drb. tejszedő-kanál, tömörsúlyú, ezelőtt 3 frt., most 70 kr.
- 1 drb. levesszedő-kanál, legsulyosabb fajú, legjobb britania-ezüstből, ezelőtt 4 frt., most 1:20 kr.
- 6 drb. késtartó britania-ezüstből, ezelőtt 2 frt., most 65 kr.
- 1 drb. czukorfogó britania-ezüstből, előbb 1 frt., most 65 kr.

Ezenkívül diszes asztali gyertyatartók, páronként 1 frt. 2—, 2.50, 3.—; tálezák 50, 75, 80 kr., 1 frt. és 1.40 kr-jával, kávéskannák a 2 frt. 2.50, 3.—, 4 frt.; czukorszörök a 25, 40, 75, 90 kr., 1 frt.; ezet-és olaj-caraffinák a 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5 frt.; vajdobozok a 75, 95, 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; levestálak aljjal együtt a frt 1.60, 2.50, 3.—.

!! Hallatlan olcsó !!

és minden háztartáshoz különösen ajánlható az alábbi összeállítás, mely 33 drb. kitűnően elkészített tárgyból áll, s a legfinomabb és legjobb britaniai-ezüstből van kiállítva, páratlan olcsó áron: 6 frt 45 kr-ért; és pedig:

- 6 drb. kitűnő jó asztali kés britania ezüstnyéllal, valódi angol aczéléllal.
- 6 drb. legfinomabb villa britania-ezüst egy drbból.
- 6 drb. nehéz britania-ezüst evőkanál.
- 6 drb. britaniai-ezüst kávéskanal, legjobb minőség.
- 1 drb. tömör britania-ezüst tejszedő-kanál.
- 1 drb. nehéz britaniai-ezüst levesterő-kanál.
- 6 drb. britania-ezüst késtartó.
- 1 drb. kitűnő britaniai-ezüst czukorfogó.

Mind ezen 33 drb. melyek előbb 25 forintot értek, most mind a 33 drb. összesen csak 6 forint 45 kr.

33 drb. Mindezen tárgyak a legfinomabb britaniai-ezüstből készültek, mely az egész világon azon egyedüli fém, a mely örökké fehér marad és a valódi ezüsttől 20 évi használat után sem különböztethető meg, ezért kezesség vállalatik.

Mindenkinek saját érdekében áll a megrendeléseket oly gyorsan a mint lehet beküldeni, miután az ily rendkívüli kedvezmény az árak olcsóságában; hihető az árúkat hova előbb elfogyaszthatja. Czím és egyedüli megrendelési hely osztrák-magyar városoknak:

General Depot der Britannia-Silber-Fabriken:

BLAU & KANN, Wien, I. Elisabethstrasse N. 6.